

τέχουν εις τὴν συζήτησιν, ὥστε νὰ φαίνωνται καθαρὰ αἱ ἀκριβεῖς ἀπόψεις τοῦ Moore.

Εἰς τὰς τρεῖς συνομιλίαις του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Moore ὁ συγγραφεὺς ἐκθέτει λεπτομερείαις ἐπὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ φιλοσόφου, πού ἔχουν ἐκτεθῆ εἰς ἄλλα ἔργα του, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ὡς ἐπεξηγήσεις εἰς ἀπορίας τοῦ Καβαρνοῦ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐννοίας τῶν ἐκτιθεμένων ἀντιλήψεων του. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ὁ συγγραφεὺς μᾶς δίδει καὶ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν κρίσεων του περὶ τῶν συμπερασμάτων ἄλλων ἠθικῶν φιλοσόφων.

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Καβαρνοῦ δίδει πλήρη ἐνημέρωσιν ὄχι μόνον διὰ τὰς ἀντιλήψεις περὶ ἠθικῆς φιλοσοφίας τοῦ Moore καὶ τοῦ δυσκόλου δρόμου ἀμφιβολιῶν καὶ συγχύσεων μέσφ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἡ πορεία τῶν ἰδεῶν του, ἀλλὰ μᾶς δίδει καὶ ἄλλων φιλοσόφων ἀπόψεις βοηθούσας εἰς σχηματισμὸν ἰδίας κρίσεως ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

*
* *

FEDORA FERLUGA - PETRONIO, **I nomi delle armi in miceneo.**

Skopje 1979 [Živa Antika (=Antiquité Vivante. Monographies No V)],
8ον, σσ. 190.

Ἡ ἀνωτέρω ἐργασία, δημοσιευθεῖσα ὡς παράρτημα (5ον) τοῦ γνωστοῦ γιουγκοσλαβικοῦ περ. Živa Antika ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν ἐρευνητῶν M. D. Petruševski καὶ P. Hr. Ilievski, ἀποτελεῖ σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὸν τομέα τῆς Μυκηναϊκῆς Φιλολογίας.

Ἡ μελέτη, θέμα τῆς ὁποίας εἶναι «Τὰ ὀνόματα τῶν ὄπλων εἰς τὰ Μυκηναϊκά», χωρίζεται εἰς δύο κυρίως τμήματα.

Τὸ πρῶτον τιτλοφορεῖται «Ἐπιθετικά ὄπλα» (σσ. 1—71) καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα μελετῶνται διεξοδικῶς τὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μαρτυρούμενα εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν Ἑλληνικὴν ὀνόματα: **āis*, **āor*, **ξίφος*, **φάσγανον*, **ἄκων*, **ἐρχεῖη*, **ἐρχος*, **παλταῖον*, **αἰχμή*, **βέλεμον*, **τόξον*, **πέλεκυς*).

Τὸ δεύτερον τιτλοφορεῖται «ἀμυντικά ὄπλα» (σσ. 73—147) καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρα πάλιν κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα μελετῶνται, κατὰ παρόμοιον τρόπον, τὰ ὀνόματα: **θώραξ*, **χιτών*, **γυῆλιον*, **ἐπιχιτώνια*, **ἐπώμιον*, **ἀπάφορτα*, **κόρος*, **ἐπικροῦσιον*, **ὀπικροῦσιος*, **παραφαῖον*, **ἔναρα*, **ἔντεα*, **τεύχεα* κ.ἄ.

Εἰς τὰς σσ. 149—152 μελετῶνται οἱ «σκοτεινοὶ ὄροι». Ἀκολουθοῦν τὰ «συμπεράσματα» (σσ. 153—170), μία «προσθήκη» (σ. 171), ἡ Βιβλιογραφία (σσ. 172—185) καὶ ἕξ πίνακες περιλαμβάνοντες 25 εἰκόνας.

Αὕτη εἶναι ἡ δομὴ τῆς ἀνωτέρω ἐργασίας, ἡ ὁποία παρουσιάζει πολλαπλοῦν ἐνδιαφέρον: ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τὸν ἐρμηνευτὴν τῶ μυκηναϊκῶν κειμένων—παρατίθενται πάντοτε τὰ μυκηναϊκὰ κείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος ὅρος ἀπαντᾷ—καὶ γενικώτερα τὸν Μυκηναϊκὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ τὸν γλωσσολόγον—γίνεται διεξοδικὸς λόγος περὶ τῆς ἐτυμολογίας ἐκάστης λέξεως—καὶ τὸν κλασσικὸν φιλόλογον καὶ ἰδιαίτερα τὸν Ὀμηριστὴν, ἀφοῦ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου κεφαλαίου γίνεται διεξοδικὴ σύγκρισις τῶν μυκηναϊκῶν καὶ τῶν ὁμηρικῶν δεδομένων.

Ἡ ἐργασία τῆς κ. F. Ferluga - Petronio δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ πρότυπον δι' ἀναλόγους μελέτας εἰς τὸν χῶρον τῆς Μυκηναϊκῆς Φιλολογίας.

I. Κ. ΠΡΟΜΠΟΝΑΣ, δ. Φ.

Ἐπιμελητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν